

Christoffersen (V):

Det vil sikkert overraske hr. Tyroll, hvis han lytter til mit indlæg – det gør han måske slet ikke? Jo, undskyld, VS har skiftet plads, jeg er så vant til at se derned – at jeg er gået op på talerstolen, for jeg forstod på ham, at han havde overværet en privat samtale, som han derefter refererede her fra talerstolen.

Jeg vil bare sige til hr. Tyroll, at han altså hørte lidt forkert. Jeg har naturligvis en række bemærkninger, jeg godt vil fremkomme med. Jeg skal måske dog lige spørge hr. Tyroll, om hans referat her skal forstås sådan, at alt, hvad VSere snakker privat om, har man ikke noget imod bliver refereret heroppefra; det synes jeg kunne være nyttigt at vide.

Jeg vil gerne sige et par ting til hr. Ninn-Hansen, som anvendte det svære ord »pleonasme« om nogle af de bemærkninger, der var i det ændringsforslag, jeg stillede på kristeligt folkepartis og venstres vegne. Han mente, at det i og for sig var lidt overflødigt, at man fordømte noget, som var ulovligt, for, sagde hr. Ninn-Hansen, det er jo en selvfølge, at folketinget må fordømme noget, der er ulovligt, og vi kan jo ikke, hver gang der begås noget ulovligt, udtale os om dette.

Hvis jeg nu ser på det dagsordensforslag, som hr. Ninn-Hansen og hans parti har været med til at stille, så vil jeg sige, at ud fra dette synspunkt var det i og for sig aldeles overflødigt, for det indeholder jo ikke andet end bemærkninger og betragtninger, som næsten giver sig selv. Det er ganske rigtigt, som hr. Honoré har sagt, at det er et dagsordensforslag, som ikke repræsenterer nogen form for holdning, og som heller ikke anviser nogen bestemt udvej for konflikten.

Man fastslår, at det er vigtigt, at aviserne udkommer, og det er klart, det er der jo ingen af os der kan være uenige i. Man konstaterer, at der føres forhandlinger, og det er, efter hvad jeg har forstået, også i fuldkommen overensstemmelse med sandheden. Man forventer, at de fører til et positivt resultat, og det er der heller ingen problemer med at tilslutte sig. Så opfordrer man regeringen til nøje at følge udviklingen – det går jeg i forvejen ud fra at regeringen gør – og at man løbende skal underrette folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Der lagde hr. Ninn-Hansen meget vægt på, at nu var der ligesom skabt en særlig mulighed for, at folketinget kunne blive underrettet om situa-

tionen. Mig bekendt giver husets forretningsorden adgang til, at man i et udvalg altid kan spørge til en sag og altid få en minister til samråd.

I det dagsordensforslag, hr. Auken har fremsat, og som hr. Ninn-Hansen tilslutter sig, står der altså ting, som ingen her i salen vel i og for sig kan have noget imod, for der står stort set ikke noget, der repræsenterer en nyhed eller anviser nogen udvej eller giver udtryk for nogen som helst form for holdning. Det synes jeg godt jeg ville sige til hr. Ninn-Hansen i anledning af, at han lærte os det vanskelige ord »pleonasme«.

Hr. Lindinger var inde på det synspunkt, at folketinget ikke skulle fordømme parterne, og jeg forstår godt nogle af argumenterne herfor. Jeg går ud fra, hr. Lindinger var bekymret med hensyn til den indflydelse, det kunne få på forhandlingernes forløb. Jeg vil blot til det sige, at jeg tror ikke, folketinget bør tage den slags hensyn. Hvis vi har den opfattelse, at noget er forkert, hvis vi har den opfattelse, at det er aldeles urimeligt, at en oplagt ulovlig konflikt kører videre, så har vi en pligt, synes jeg, til at give udtryk for det, og det tror jeg en stor del af befolkningen forventer. Man må vel sige, at det i allerhøjeste grad er at fordømme, at vi har en lov om arbejdsretten, som klart overtrædes, at vi har et mæglingforslag, der for mindre end en uge siden er ophøjet til lov, og at det mæglingforslag ganske klart overtrædes. Ud fra begge synspunkter synes jeg det er aldeles rimeligt, at man bruger udtrykket »fordømmer«.

Auken (S):

Der er på nuværende tidspunkt ikke grund til at forlænge debatten yderligere. Jeg vil dog lige gøre nogle enkelte bemærkninger til hr. Gert Petersen, så han også føler, han får svar på sine spørgsmål i dag.

For det første: augustforliget er efter vores opfattelse ikke nogen ny model, nogen ny patentmodel at føre indkomstpolitik på. Det har jeg udførlig redegjort for i mit første indlæg.

For det andet: vi vil altid anlægge en konkret bedømmelse – og jeg har angivet kriterierne – inden vi som yderste nødtilfælde skrider til samfundsindgreb i arbejdskonflikter, idet vi mener, at den generelle hovedregel må være, at parterne selv under risiko for konflikt forhandler sig frem til indgåelse af nye aftaler.